

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní tř. 118/16, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2009, č. j. 02-5252/ 09/Dr.Adl/Lac, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2011, č. j. 11 Ca 294/2009 – 86,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobou doručenou Městského soudu v Praze dne 12. 10. 2009 žalobce napadl rozhodnutí České advokátní komory ze dne 5. 8. 2009, č. j. 02-5252/09/Dr.Adl/Lac, jímž mu byl jako zástupce určen JUDr. Milan Hulík. Správní rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že stěžovatel porušil povinnost advokáta, jemuž byl pozastaven výkon advokacie, ustanovit si jiného advokáta jako zástupce (§ 27 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii, dále „zákon o advokacii“). Usnesením ze dne 7. 6. 2011, č. j. 11 Ca 294/2009 - 85 (opraveno na 86), Městský soud v Praze řízení o žalobě zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Toto usnesení žalobce napadl kasační stížností, poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil. Městský soud v Praze proto žalobce v souladu s § 108 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2011, usnesením ze dne 14. 7. 2011, č. j. 11 Ca 294/2009 - 93, vyzval k zaplacení soudního poplatku. Žalobce soudní poplatek nezaplatil a požádal o osvobození od poplatkové povinnosti. Městský soud v Praze jeho žádost usnesením ze dne 5. 9. 2011, č. j. 11 Ca 294/2009 – 108, zamítl s tím, že žalobce neprokázal své osobní a majetkové poměry. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 12. 2012, č. j. 3 As 30/2012 – 34, odmítl.

Městský soud v Praze následně předložil kasační stížnost spolu se spisem Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. Usnesením ze dne 21. 2. 2013, č. j. 3 Ads 19/2013 – 5, Nejvyšší správní soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla žalobci doručena dne 11. 3. 2013 v souladu s § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Po marném uplynutí úložní lhůty byla zásilka vhozena do adresátem užívané schránky.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Žalobce poplatek za řízení při podání kasační stížnosti nezaplatil, neučinil tak ani ve lhůtě stanovené soudem ani následně do dne vydání tohoto rozhodnutí. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

Ohledně žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku ze dne 12. 3. 2013, podepsané za žalobce Ing. D. B., která byla zmocněna žalobcem k přebírání pošty, která ovšem neprokázala zmocnění činit za něj i procesní úkony, poznamenává Nejvyšší správní soud jen pro úplnost následující: Jmenovaná v žádosti uvedla, že se v současné době snaží žalobci usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2013, č. j. 3 Ads 19/2013 – 5, postoupit do zahraničí, aby mohl na výzvu reagovat. Nejvyšší správní soud předně připomíná, že podle ustanovení § 4 a § 7 zákona č. 549/1991 Sb. je soudní poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti. Kasační stížnost byla v projednávané věci podána v červnu roku 2011. Již od tohoto okamžiku, případně od okamžiku zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, si tedy měl být žalobce jako osoba s právnickým vzděláním a dlouholetou advokátní praxí vědom své povinnosti uhradit soudní poplatek. Co se pak týče zahraničního pobytu žalobce, nejedná se zde o překážku, která by žalobci zaplacení soudního poplatku náhle znemožnila. Soudu je totiž z úřední činnosti známo, že žalobce na svůj pobyt v zahraničí již dlouhodobě poukazuje v jednotlivých soudních řízeních, učinil tak i ve své kasační stížnosti v této věci. Nejvyšší správní soud má za to, že pokud se žalobce během svého zahraničního pobytu mohl na soud obrátit se svými návrhy, mohl nepochybně i uhradit soudní poplatky. Nejvyšší správní soud proto žádosti o prodloužení stanovené lhůty k zaplacení soudního poplatku nevyhověl.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu